

Da den Garanti, som omhandles under Punkt 2, var bleven tegnet, tilfrev jeg Nationalbanken, at jeg under Forudsætning af Lovgivningsmagts Villigelse var villig til paa den paapegede Maade, saaledes som jeg nærmere udtalte mig ligeoverfor Bankens Direction, at deeltage for Kongerigets Finansers Vedkommende i det omhandlede Arrangement. Jeg har dernæst forelagt Hans Majestæt Kongen Sagen, og efter Hans Majestæts Befaling skal jeg nu forelægge følgende Lovforslag: „Udkast til Lov om Bemyndigelse til af Kongerigets Finanser at anvende et Beløb af indtil 450,000 Rb. til Deeltagelse i Foranstaltninger i Anledning af de forhaandenværende Omsætningsforhold.“ Lovforslaget lyder saaledes:

„Indenrigsministeriet bemyndiges til at anvende et Beløb af indtil 450,000 Rb. til Deeltagelse i Foranstaltninger i Anledning af de forhaandenværende Omsætningsforhold.“

Jeg tør efter Sagens Beskaffenhed vente, at Thinget vil fremme denne Sag saa hurtigt, som det overeensstemmende med dets Former lader sig gjøre.

Formanden: Det forelagte Lovudkast vil nu blive omdeelt.

Man gik derpaa til det 1ste Nummer paa Dagsordenen: Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser i Henseende til Bygninger, der opføres i Kjøbstæderne, med Undtagelse af Kjøbenhavn, eller disses nærmeste Omegn. Lovudkastets § 1 med de dertil hørende Ændringsforslag og Underændringsforslag var det Afslut, der var under Forhandling.

Justitsministeren: Jeg havde ventet, at dette Lovforslag havde fundet den samme velvillige Modtagelse her i Thinget, som det har fundet i det andet Thing, hvor man ikke alene vedtog det af Regeringen stillede Forslag, men endog i et enkelt Punkt skærpede det. Jeg havde saameget mere haabet, at dette

wilbe være blevet Tilfældet, som de Bestemmelser, der indeholdes i Loven, sigte til at fremme Belysning blandt den mindre bemidlede Klasse af Borgere, hvis Bæ og Bel det ærede Thing saa ofte har taget sig af. Jeg har imidlertid efter Resultatet af Udvalgets Betænkning kun lidet Haab om at see Loven vedtaget nogenlunde i den Skikkelse, som den er kommen fra det andet Thing. Det er jo vanskeligt med Hensyn til de Gjenstande, som der her handles om, at tale paa en overbevissende Maade, idet man for det Meste her bevæger sig paa et Gebeet, hvor det saa at sige afhænger af et Skjøn, om man vil bestemme sig for det Ene eller det Andet, f. Ex., om et Tag skal have mere eller mindre Rejsning, eller om der i en Etage skal være højere eller lavere til Loftet. Den Ene kan paastaae det Ene, og den Anden kan paastaae det Andet; det lader sig ikke med afgjørende Grunde bevise, at dette eller hiint er det Rigtige. Her til kommer, at den Materie, som her behandles, er saa at sige ganske ubearbejdet i Lovgivningen; ethvert Skridt, der gaaes fremad, er altsaa allerede i og for sig en Fordeel, og Regeringen har det derfor ikke i sin Magt, uden at tilfbesætte andre Hensyn, at erklære, at den ikke vil tage imod Loven; fordi den ikke ganske er saaledes, som den maatte finde det ønskeligt og hensigtsmæssigt.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg nu tillade mig at gennemgaae de af det ærede Udvalg stillede Ændringsforslag. Hvad saaledes det Forslag angaaer, at Bestemmelsen i § 1 Nr. 1 skal udgaae, da kan jeg ikke andet end ønske, at den maatte blive staaende. Jeg erkjender imidlertid, at det er en af de mindre væsentlige Bestemmelser, en af de Bestemmelser, som man bedst kan savne, forsaavidt man skal savne nogen. Det forekommer mig imidlertid, at der for det ærede Udvalg, naar det ikke vilde have denne Bestemmelse bibeholdt ganske saaledes, som den findes i Lovforslaget, havde været Anledning til at foreslaae, hvilken Rejsning af Taget der da skulde sættes i Stedet for den, der findes i Lovforslaget. En Bestemmelse i dette Tilfælde turde være hensigtsmæssig, idet man nemlig ved at give Taget om just ikke en ubegrænd-